

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנִי פְּרֻשַׁת עֵקֶב י"ז מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטָחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנֵי עַם רַשִׁי

מִשֶּׁה רִבְּנוּ עֲדִין מְדַבֵּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַכִּין אוֹתָם לַקְרָאת הַכְּנִיסָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

בְּשֵׁאתָם עוֹמְדִים לְהַכְנִס לְאֶרֶץ, תִּבְנוּ בָתִּים וְתִתְעַשְׂרוּ. יָכוֹל לִהְיוֹת שְׁבֻטָּעוֹת תַּחֲשֹׁבוּ שֶׁיֵּשׁ לָכֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּגִלָּל שֵׁאתָם מִיַּחֲדִים וְחֻכְמִים. אַתֶּם יְכוּלִּים בְּטָעוֹת לומר לְעַצְמְכֶם: "בָּחִי וְעַצֵּם יָדִי עָשׂוּ לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה". רַק בְּזִכּוֹתֵי הַגָּעֲתִי לָמָּה שֶׁהִגַּעְתִּי.

אֲבָל ה' הוּא זֶה שֶׁעָשָׂה אֶת כָּל הַנְּסִים בַּמִּדְבָּר, וְה' הוּא זֶה שֶׁנוֹתֵן לָכֶם אֶת הַכֹּחַ לְהַצְלִיחַ בְּכָל הַדְּבָרִים שֵׁאתָם עוֹשִׂים! "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ כִּי הוּא הֵנוֹתֵן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חִיל". אִם תִּשְׁכַּחוּ מִזֶּה וְתַחֲשֹׁבוּ בְּמָקוֹם זֶה חֵס וְשָׁלוֹם אוֹדוֹת עֲבוֹדָה זָרָה, ה' יִכְעַס וְתִאָּבְדוּ אֶת הַזְּכוֹת הַמִּיחָדָת לְגוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כָּעַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים לְהַכְנִס לְאֶרֶץ שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מְלָכִים מְאֹד חֲזָקִים. הֵם חֲזָקִים יוֹתֵר מִכֶּם, אֲבָל אֵל לָכֶם לַחֲשֹׁשׁ. בְּגִלָּל שֶׁה' אַתֶּם וְיַעֲזֹר לָכֶם לְנַצֵּחַ!

תַּהֲלִים / יוֹם י"ז לַחֲדָשׁ פָּרְקִים פ"ג- פ"ז

הַחֵל מִיּוֹם הַוִּלָּדוֹת 70 שָׁל הָרַבִּי, חֲסִידִים חֲבָרוּ נִגּוֹן לְכָל פֶּרֶק חֲדָשׁ שֶׁהַחֲלוּ לומר בְּיוֹם הַלָּדוֹתוֹ שֶׁל הָרַבִּי. בַּחֲלָק הַתַּהֲלִים הַיּוֹמִי יִשְׁנוּ נִגּוֹן (וְאִפְּלוּ יוֹתֵר מֵאֶחָד) לְכָל פֶּרֶק. הָאֵם אַתֶּם מְכִירִים אוֹתָם?

בַּפֶּרֶק ע"ד, הַנִּגּוֹן הוּא "יִלְכּוּ מִחִיל אֶל חִיל יִרְאֶה אֶל אֱלֹקִים בְּצִיּוֹן" הַכּוֹנֶה הִיא שְׁאֲנָשִׁים שְׁבוּטָחִים בָּה' הוֹלְכִים מִחִיל אֶל חִיל, מַעֲלִיָּה לַעֲלִיָּה, וְהֵם הַבָּאִים לִפְנֵי ה' בִּירוּשָׁלַיִם.

הָרַבִּי אוֹמֵר שֶׁ"יִלְכּוּ מִחִיל אֶל חִיל", בְּשֵׁאתָם מִתְקַדְּמִים וּמִתְנַהֲגִים טוֹב יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר קִדְּם, זֶה גּוֹרֵם לָכֶם שֶׁ"יִרְאֶה אֱלֹקִים בְּצִיּוֹן", שֶׁנוֹכַח לָלֶכֶת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּשִׁמְמִשִּׁיכִים וּמִשְׁתַּדְּלִים לִהְיוֹת טוֹבִים יוֹתֵר מִדִּי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּמִדִּי שָׁעָה, זֶה יָבִיא אֶת מְשִׁיחַ!

בַּחֲסִידוֹת נֶאֱמַר שֶׁיִּשְׁנֶה חַיּוֹת חֲדָשָׁה מֵה' שִׁיּוּרְדָת לְעוֹלָם, לֹא רַק בְּכָל יוֹם, אֲלָא בְּכָל שָׁעָה. בְּשִׁהְחִיּוֹת נִכְנָסֶת אָנוּ מִקְבָּלִים הַזְּמַנּוּיּוֹת לְגִדּוֹל בְּקִיּוֹם הַמַּצּוֹת שֶׁלָּנוּ. אָנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג לְנַצֵּל אֶת הַכּוֹחַ הַזֶּה לַעֲשׂוֹת עוֹד וְעוֹד...

תְּנִיָּא / אֲגֵרַת הַקֶּדֶשׁ סִימָן ה' (י"ז מִנְחָם אב שְׁנָה פְּשוּטָה)

לומדים כַּעַת בַּתְּנִיָּא כִּיצַד הַצִּדְקָה "עוֹשֶׂה אֶת שְׁמוֹ שֶׁל ה'".

שֵׁם ה' נִכְתָּב עִם י' וְה'. לְכָל אַחַת מֵהָאוֹתִיּוֹת הָאֵלּוּ מְשַׁמְעוֹת אַחֶרֶת.

הי' בְּשִׁמוֹ שֶׁל ה' נִוְתְּנָת אֶת הַחַיּוֹת לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא עוֹלָם רוּחָנִי יוֹתֵר וְהֵה' נִוְתְּנָת חַיּוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה שֶׁבוֹ ה' מְסַתֵּר יוֹתֵר וְאֵנוּ לֹא מְרַגִּישִׁים כָּל כּוֹךְ אֶת הַחַיּוֹת.

בַּהֲתַחֲלָה לֹא הָיוּ יְהוּדִים וְה' נָתַן אֶת הַחַיּוֹת שָׁלוּ בְּלִי שְׂאֵף אֶחָד הֵיךְ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה כְּדִי לְזַכּוֹת לַחַיּוֹת.

אַבְל אַחֲרֵי שְׂאֵדָם הָרָאוֹן נִבְרָא, וּבְמִיָּחָד אַחֲרֵי שֶׁיְהוּדִים נָהִיו לְעַם שֶׁל ה', ה' צָרִיךְ שְׂאֲנַחֲנוּ נַעֲשֶׂה מִצְוֹת כְּדִי שֶׁהוּא יוֹכֵל לָתֵת חַיּוֹת לְעוֹלָם.

הָאֵם יוֹדְעִים אַתֶּם לֹאִיזוּ מִצְוָה בְּמִיָּחָד יֵשׁ אֶת הַכֹּחַ לְגָרוֹם לֵה' לָתֵת חַיּוֹת?

נִיחָשְׁתֶּם נָכוֹן! לְמִצְוַת הַצִּדְקָה!

מִכֵּיּוֹן שֶׁכָּאֲשֶׁר אֵנוּ נִוְתְּנִים חַיּוֹת לְאָדָם אַחֵר, עַל יְדֵי שְׁנוּתֵנִים לוֹ צִדְקָה, ה' גַּם נִוְתֵן צִדְקָה - הוּא נִוְתֵן חַיּוֹת לְעוֹלָם.

הַיּוֹם יוֹם / י"ז מִנְחָם אָב

אֲתָמוּל לְמַדְנוּ שֶׁחֲסִידוֹת הֵיא כְּמוֹ אֵשׁ. לָמָּה זֶה כֵּךְ?

הַצֶּמַח צֶדֶק מְסַבֵּיר:

אֵשׁ הֵיא חֲמָה - יֵשׁ בָּהּ חַיּוֹת מְרֻבָּה. חֲסִידוֹת הֵיא כְּמוֹ אֵשׁ בְּגִלְל שֶׁהֵיא נִוְתְּנָת חַיּוֹת לְתוֹרָה אוֹתָהּ לִלְמִידִים.

חֲסִידוֹת מְסַבִּירָה אֶת הַנִּשְׁמָה שֶׁל הַהֲלָכוֹת אוֹתָם לִלְמִידִים, אֲפֹלוּ כִּשְׁהַנִּשְׁמָה נִמְצָאת בְּגֵן עֵדֶן הֵיא לִלְמִידָת אֶת אוֹתָהּ הַלֶּכָה שְׂאֲנַחֲנוּ לִלְמִידִים בְּעוֹלָם.

אַבְל הַיּוֹת וְאִין שֵׁם גִּשְׁמִיּוֹת, הֵיא לִלְמִידָת אֶת הַחֶלֶק הָרוּחָנִי שֶׁל הַהֲלָכָה. חֲסִידוֹת מְלַמֶּדֶת אֶת הָרוּחָנִיּוֹת שֶׁל הַהֲלָכוֹת.

כִּשְׁיְהוּדֵי יוֹדֵעַ שֶׁהַנִּשְׁמָה שָׁלוּ עֲתִידָה לְלַמֵּד אֶת אוֹתָהּ הַלֶּכָה בְּגֵן עֵדֶן שֶׁהוּא לִלְמִיד עֲכָשׁ, זֶה נִוְתֵן לוֹ חַיּוֹת מִיָּחָדָת.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה צ"ד, צ"ה, צ"ו, צ"ז. עֲשֵׂה פ"ו

הַיּוֹם נִלְמַד עוֹד חֲמֵשׁ מִצְוֹת הַקְּשׁוּרוֹת לְבַעֲלֵי הַחַיִּים אוֹתָם אֲסוּר לְהַקְרִיב כְּקָרְבָן עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ.

1. **מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה צ"ד** - אֲסוּר לְשׂוֹרֵף חֲלָקִים שֶׁל בְּהֵמָה בַּעֲלַת מוֹם עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ.

אֲתָמוּל לְמַדְנוּ מִצְוָה נִפְרָדָת שֶׁלֹּא לְהַקְרִיב אוֹתָהּ כְּקָרְבָן, לֹא לְשַׁחוּט אוֹתָהּ וְלֹא לְהַזִּיז מִדָּמָהּ.

2. **מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה צ"ה** - אֲפֹלוּ אִם יֵשׁ לְבֵהמָה מוֹם שֶׁעוֹמֵד לְעִבּוֹר, כְּמוֹ פִּצְעוֹן קָטָן שִׁיחֲלִים בְּעוֹד מְסַפֵּר יָמִים, אֲסוּר לְהַקְרִיב אוֹתָהּ כְּקָרְבָן עַד שֶׁהַפִּצַּע יִתְרַפָּא.

3. **מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה ע"ו** - אִם גּוֹי רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לֵה' עַל יְדֵי הַבָּאת קָרְבָן, גַּם לוֹ אֲסוּר

להקריב קרבן עם מום.

4. **מצות לא תעשה צ"ז** - אם ישנה בהמה שהחלטנו שהיא תובא כקרבן, צריכים להיות מאד זהירים שלא להטיל בה מום, מכיון שאז לא נוכל להביאה כקרבן.

5. **מצות עשה פ"ו** - אם בהמה שהיתה אמורה להיות מוקרבת כקרבן, נופל בה לפתע מום, מה עלינו לעשות? הבהמה היא קדושה, ואסור להשתמש בה בשביל שום דבר אחר, אבל איננו יכולים עוד להקריב אותה כקרבן. לכן נתן להחליף אותה בבהמה אחרת ללא מום, ואז הקדשה עוברת מהבהמה הראשונה לבהמה השנייה ואז אפשר לשחוט את הבהמה הראשונה לשמוש אישי.

רמב"ם / הלכות אסורי מזבח פרקים ב', ג', ד'

ברמב"ם של היום מספר עוד אודות המצוות שלמדנו:

פרק ב' - לומדים אודות דברים שונים שמטילים מום בבהמה. גם לומדים על מומים שיכולים לעבור, ובהמות שכשרות לקרבן.

פרק ג' - לומדים פסוקים מהתורה אודות בעלי החיים שראויים לקרבן הנה חלק מהדברים: הבהמה צריכה להיות ללא מום או צפור ללא מום גדול. הבהמה צריכה להיות לפחות בת שמונה ימים ולא יכולה להיות בהמה שמעורבת משני סוגי בהמות (כמו חצי כבש וחצי עז).

פרק ד' - ישנם סוגים שונים של בהמות שאפילו אם אין בהם מום, אסור לנו להביא אותם כקרבן. למשל אם השתמשו בבהמה לעבודה זרה או לעברה, אסור להקריב אותה.

זרכי החסידות / אהבת ישראל

אחת הדרכים בהן אפשר להראות אהבת ישראל היא לשים לב באשר ליהודי חסר משהו ולעשות במיטב יכולתנו לעזור לו.

רואים זאת מהרבי כיצד להתנהג באהבת ישראל ברוחניות.

הרבי הבחין שליהודים רבים חסרה ההזדמנות לקיים מצוה, לכן הרבי למד את החסידים ללכת למבצעים ולצאת לשליחות. אפשר גם ללמד מהרבי כיצד לרכוש אהבת ישראל גם בגשמיות, הנה ספור אחד:

הרבי ישב במשרד ב-770 ושמע קולות של חפה מבחוץ. החתן שבר את הכוס, כולם קראו מזל טוב, וחבריו של החתן החלו לשיר סימן טוב ומזל טוב. הרבי הבחין שאם כי הבחורים שרו בשמחה רבה ומחאו כפיים, לא נגנה שום מוזיקה.

הרבי שלח החוצה את הרב גרונר, אחד ממזכיריו, לברר בחשאי מדוע. הרב גרונר חזר וספר לרבי שלזוג לא היה מספיק כסף לחתנה ולכן לא יכלו לשלם עבור נגנים. הרבי אמר לרב גרונר לצאת החוצה מיד ולומר להם שהרבי בעצמו ישלם לנגנים שיעשו את החתנה שמחה ומיחדת.

גאולה ומשיח / נבואות תרי עשר

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

שלושת הנביאים ישעיה, ירמיה ויחזקאל מתנבאים נבואות רבות על זמן הגאולה (למדנו חלק מהם בחדשים האחרונים).

אַחֲרֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלּוּ יֵשְׁנוּ סֵפֶר בִּנ"ן שְׁשָׁמוֹ "תְּרֵי עֶשֶׂר".
תְּרֵי עֶשֶׂר מִשְׁמְעוּ שְׁתֵּים עָשָׂר בְּאַרְמִית, וּבִסְפָּר הַזֶּה יֵשְׁנֹן נְבוּאוֹת שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְבִיאִים.
רַק חֵלֶק מֵהַנְּבוּאוֹת שֶׁהִתְנַבְּאוּ אוֹתָם נְבִיאִים, נִכְתְּבוּ לְמַעַן הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, לְכֵן כָּל אֶחָד מֵאוֹתָם
נְבִיאִים הֵנוּ סֵפֶר קָצֵר. לְכֵן לְקִטּוֹ אוֹתָם יָחַד בְּסֵפֶר אֶחָד.
הַנְּבוּאוֹת בְּתֵרֵי עֶשֶׂר מִתְחִילוֹת מֵהוֹשֶׁעַ, נְבִיא שְׁחִי בְּתַקּוּפַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָרִאשׁוֹן וּמִמְשִׁיכוֹת עַד
לְתַקּוּפַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי כְּאִשֶּׁר הַנְּבוּאָה פְּסָקָה.
מִלֵּאכִי, הַנְּבִיא הָאַחֲרוֹן בְּתֵרֵי עֶשֶׂר, הִיָּה גַם אַחֲרוֹן הַנְּבִיאִים.
בְּסֵפֶר הַזֶּה יֵשְׁנֹן גַּם נְבוּאוֹת רַבּוֹת עַל הַגָּאוּלָּה.
הַחֵל מִמֶּחֶר, בְּעֶזְרַת ה' נִתְחִיל לְלַמֵּד נְבוּאוֹת מֵהַנְּבִיא הָרִאשׁוֹן בְּתֵרֵי עֶשֶׂר, הוֹשֶׁעַ.